

Beholdningerne sidst bleve afleverede, tog det de Embedsmænd, der vare ansatte dertil, omtrent 6 Maaneder. Det vil jo ikke tage mindre Tid, naar man i Forbindelse med Eftersynet af Quantiteterne skal sætte en Taxation af Værdien af de forskjellige Gjenstande. Dertil vil nemlig ikke behøves en eller to, men en Mængde sagkyndige Mænd hver for sit særlige Sags Bedkommende. Det er altsaa en betydelig og intelligent Arbeidskraft, det vil kræve. Men der er fra Marineministeriets Side Intet til Hinder for, at denne Anstrengelse gjøres, saafremt det erkendes for nødvendigt. Hvad nu selve Marineministeriet angaaer, da tilstaaer jeg, at jeg finder mig fuldstændig beroliget med Hensyn til, at Beholdningerne ere tilstede væsentligt, som de bør være det; jeg har ikke nogensomhelst Uro i saa Henseende. Jeg er overbevist om, at hele Forvaltningen paa Bærstet er nødtagtig og samvittighedsfuld, og at den Grad af Nødtagtighed, som overhovedet kan naaes, er naaet. Forjaabidt altsaa der ikke maatte komme til at foreligge nogen Opfordring fra Rigsdagen, troer jeg ikke, der er nogen Anledning for Marineministeriet til at foretage en saadan Undersøgelse. Skulde imidlertid, som jeg bemærkede, Rigsdagen være af en anden Mening, skulde der virkelig være Tvivl tilstede med Hensyn til Beholdningerne, mener Rigsdagen, at denne Tvivl er saa begrundet, at den fuldkommen opveier, ikke blot det altid noget Betænkelige i, at man udtaler en saadan Tvivl, men ogsaa det Arbejde, som skal anvendes for definitivt at hæve Tvivlen, skal jeg henstille at vedtage denne Opfordring. Men jeg troer dog at burde gjøre opmærksom paa, at Dagen efter at et saadant Eftersyn har fundet Sted eller er afsluttet, kan naturligvis den samme Tvivl indtræde igjen; der er Intet i veien for, dersom man vil slutte fra Uoverensstemmelser i Regnskabsførelsen, at man kan finde en som jeg troer næsten ligesaa god Grund, som der foreligger nu, til atter at betvivle Tilstedeværelsen af Behold-

ningerne. Jeg troer altsaa, at man derved, som overhovedet ved ethvert saadant Foretagende, kun naaer en tilnærmelsesvis Bished. Man har hidtil ved de Eftersyn, som have fundet Sted af enkelte Dele af Beholdningen, og ved den Aflevering, som fandt Sted for 5 Aarsiden, opnaaet en beroligende Grad af Bished for, at Beholdningerne ere, som de bør være. Vil man imidlertid gaae videre, er man ikke tilfreds dermed, saa bør man foretage et nyt Eftersyn, og saa vil man opnaae en noget større Grad af Bished eller Sandsynlighed; thi egentlig Bished kan man jo ikke have; denne varer jo ialfald ikke længere end til Dagen efter, at dette Foretagende er afsluttet. Jeg skal altsaa ganske henstille til det høie Thing, om det finder tilstrækkelig Anledning til at vedtage denne Deel af Opfordringen, idet Marineministeriet naturligvis ikke bør fkye nogen Anstrengelse for at tilvejebringe den fuldkomne Tillid overalt, hvis den ikke er der, den Tillid til, at den Forvaltning, som er der underlagt, ogsaa udføres med den tilbørlige Nødtagtighed og paa den samvittighedsfuldeste Maade. Der findes i Indstillingen det yndede Udtryk: „om for n ø d e n t ved Eftersyn og Burdering af sagkyndige og villige Mænd“. Jeg tør antage, at det maa være overladt Marineministeriet at bedømme, om det er fornødent, at der anvendes sagkyndige og villige Mænd. Jeg skal derved bemærke, at der jo ikke kan være Anledning til at anvende sagkyndige og villige Mænd, undtagen man troer at burde slaae ind paa Taxationsveien. Man vil nemlig, naar man skal constatere Værdien af Beholdningerne, først have at undersøge, hvor stor Beholdningen er quantitativt, og dernæst, hvilken Værdi der skal tillægges hver enkelt Deel af Beholdningen. Dette kan skee paa to Maader. Enten kan man lægge de Værdier til Grund, som foreligge i Regnskaberne; man kan burdere det Hele efter de Priser, man har givet derfor, og derved vil man meget godt kunne berolige sig. Man vil kunne sige, at visse Ar-